

RECHTSPRAAK

Vergunning voor deeltijdontslag niet ten onrechte afgegeven door het UWV. Vishandel heeft voldoende aannemelijk gemaakt dat werkneemster wegens bedrijfseconomische redenen niet langer op de dinsdagen kan werken. Herplaatsing in het weekend niet mogelijk.

Feiten

Werkneemster is in dienst bij Vishandel 'X' BV (hierna: de Vishandel). Tot 31 augustus 2020 werkte zij 17,5 uur per week, verdeeld over de dinsdag, donderdag en vrijdag. Bij brief van 11 februari 2020 heeft de Vishandel aangegeven dat op zaterdag de meeste omzet wordt behaald, gevolgd door de zondag en op dinsdag de minste omzet. Tevens heeft zij aangegeven dat vanaf 1 maart 2020 de winkel iedere zondag open zal zijn en dat deze op de dinsdagen gesloten blijft, met uitzondering van de Duitse feestdagen en vakanties. In een schriftelijke reactie heeft werkneemster laten weten dat zij heeft begrepen dat zij op basis van de cao niet op een zondag hoeft te werken. Verder heeft zij aangegeven op zaterdag (in ieder geval aankomende zaterdag) niet te kunnen werken in verband met de opvang van haar zoon. Op 6 april 2020 heeft de Vishandel bij het UWV een verzoek voor deeltijdontslag ingediend. Dit verzoek is door het UWV bij beslissing van 16 juni 2020 gehonoreerd. Bij brief van 18 juni 2020 heeft de Vishandel de arbeidsovereenkomst gedeeltelijk opgezegd. De nieuwe arbeidsovereenkomst, met een werkweek van 11,5 uur, zal ingaan op 31 augustus 2020. Werkneemster verzoekt de kantonrechter primair de Vishandel te veroordelen de arbeidsovereenkomst met haar te herstellen en subsidiair de Vishandel te veroordelen tot onder meer betaling van een billijke vergoeding van € 38.251,20 bruto. Ze stelt dat er geen voldragen a-grond is, waardoor de toestemming van het UWV voor het deeltijdontslag ten onrechte is verleend. Zo zou geen sprake zijn van bedrijfseconomische omstandigheden en tevens geen sprake van (een noodzaak tot) structurele wijziging van de personele bezetting. De Vishandel voert verweer.

Oordeel

De kantonrechter dient te beoordelen of sprake is van een voldragen a-grond. De kern van de zaak is de vraag of de Vishandel voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat zij op grond van bedrijfseconomische redenen heeft mogen besluiten tot het laten vervallen van een deel van de functie en arbeidsplaats van werkneemster en dat herplaatsing binnen een redelijke termijn niet mogelijk is. De Vishandel geeft aan dat door het gewijzigde consumentengedrag de omzet op met name dinsdag flink is teruggelopen, terwijl de omzetcijfers van het weekend een stijgende lijn laten zien. Dit is voldoende cijfermatig onderbouwd. Uit die cijfers blijkt dat de personeelskosten op dinsdag niet in verhouding staan tot de opbrengsten. De Vishandel

heeft daarom redelijkerwijs kunnen en mogen besluiten om de uren van werkneemster terug te brengen naar 11,5 uur per week. De Vishandel heeft aangeboden dat werkneemster die uren op zaterdag en zondag kan werken. Werkneemster wil niet op zondag werken (dit is ook geen gebruikelijke werkdag volgens de cao). Zij heeft zich, nadien, op het standpunt gesteld dat zij op zaterdag van 11.00 uur tot 15.00 uur kan werken, maar dat de Vishandel de kosten van de opvang van haar zoon zou moeten dragen. De kantonrechter acht dit geen toereikend aanbod. Bovendien is het ook niet de taak of verplichting van een werkgever om ervoor te zorgen dat er opvang geregeld en betaald wordt voor de kinderen van werknemers. Verder staat vast dat op woensdag de bezetting in de winkel reeds geregeld is en dat er ook op die dag onvoldoende omzet wordt gegenereerd. Gelet op het voorgaande komt de kantonrechter dan ook tot het oordeel dat herplaatsing van werkneemster niet mogelijk is. Gelet op voorgaande overwegingen is de kantonrechter van oordeel dat het UVW niet in strijd met het bepaalde in artikel 7:669 lid 3 onder a BW heeft gehandeld en de gevraagde ontslagvergunning terecht heeft afgegeven. Zowel het primaire als het subsidiaire verzoek van werkneemster wordt afgewezen.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 18-06-2021

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2021:4938

Zaaknummer: 8849608 \ AZ VERZ 20-179

Rechters: H.H. Dethmers

Advocaten: S.J. de Wijs en V.M.C. Klaassen

Wetsartikelen: 7:669 BW, 7:669 lid 3 sub a BW en 7:682 BW